

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

(Τελώνου καὶ Φαρισαίου).

Ἀγάθης μάρτυρος (†251)· Πολυεύκτου πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλω,
Ἄντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων
μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἑμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἄρχεται τὸ Τριῶδιον.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν α'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ἧ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα ^Δ α νε ε σ της τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε ^π

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
 νε ^Δ εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
 ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων ^Δ φω τι ζων τας
 εν σκο τει ^π ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και
 ε ^Δ δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω
 την των ψυ χων η μων ^Δ χα ρι ζο με νον η μιν και την
 α να α στα α σι ι ι ιν ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Κε - ς

Τὸν τὰ φόν σου Σωτηρὰ τιώται τὴ ρέντες νε
κροί τη ἀστράπη του ὀφθέντος Ἀγγελε
γενόντο κηρυκτοὶ τῶν ἰσχυρῶν ξιτήν
ἀναστάσιν Σεδοξάζομεν τὴν φθορὰς
καθαίρει τὴν σοὶ προσπιπτόμεν τῶν ἀναστά
ντι ἐκ τὰ φθαίμων Θεωημῶν

Δόξα.

Σταυρωθῶσι ἡμεῖς ἐκείνοις ὡς οἱ κτιστοὶ ἐν
μνηματί τε θείῳ ὡς θνητὸς ζωοδοτὰς
κράτος σου νεετριψάσθω να τε τῶ θά
να ἀτῶ σου σε γὰρ ἐεφριξάνοι πυλωροί
οἱ τοῦ Ἀδου σου σὺν ἡγείρας τῶν ἀπαι
νῶν θανόντας ὡς μὲν οἱ φιλανθρωποὶ

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Αὐτόμελον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Χ ο ρος Ἀ γγε λι κος ἐκ πλητ τε σθω το θα αυ μα
βρο τοι δε ταισ φωναις α να κρα α ξω μεν υ μον
ων τεσ την α φα τον τϷ Θε Ϸ Ϸ συγκα τα βασιν
γαρ τρε μϷ Ϸ σιν των Ϸ Ϸ Ϸ να ων αι δυ να α μεις
ρα λε αι νυν ε να γκα λι ζον ται χει ει ρεσ
νονφι λα ανθρωω πον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην
μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γερσιν
ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος

και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε
ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου

Δόξα.

Ε τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν
των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νε στηστρο η μερος Σω τηρ και η γει ρας Α δαμ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σει σου
ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Και νυν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν. Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε τεχ θης ε πι γης ο προ α ναρ χο ος Λο ο
γος προ σηχ θης τω να ω α κα τα λη πτο ος με ε νων
χαι ρων δε ο Πρε σβυ της εν ταις α γκα λαις σε υ πε ε
δε ξα α το κρα ζων νυν α πο λυ υ εις ον ε πε σκε
ψω κα τα το ο ρη μα α σθ ο ευ δο κη σας

σῶσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Εὐλογητός εἰ Κύριε διδάξον με ταδι
καὶ ὠμάσθ

Τῶν ἀγγέλων ὁδηήσας κατεπλαγή
ὁρώων σε ἐν νεκροῖς λογιθέντα τὰ θανάα
τὰ δεσπόωντες τὴν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν
εαυτῶν τὸν ἀδάμ ἐγειράντα καὶ ἐξάδ
παντὰς ἐλευθερώσαντα

Εὐλογητός εἰ Κύριε διδάξον με ταδι
καὶ ὠμάσθ

Τὴν ἰταμυρασὺν παθῶσ τοῖς δακρυσιώμαθ
τρίαικίονα τὸ ἀσραπτῶν ἐν τῶν ταφῶν
γγελοσ προσηγγετοταῖς μύροφοροῖς ἰδέτε υ
μῶν τὸν ταάφον καὶ ἠσθητε ὁ Σωτὴρ γὰρ ε
ξάνεστή τὸ μνημάτος

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε^{u q} την α να στασιν δε Α ποστο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θθ ς σαι προς το μνηη μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ς ν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νῆ ὄ μεν Πα τε ε ρα και τον τῆ ὄ τῆ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{υ ρ} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{υ ρ} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῶσ αι ω νας των
αι ω νων α μην^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κῆ ὄ σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{ν' ρρ} ι θυ νε προς ταυ την δε^{υ ρ} ο εκ σῶ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω ποσ^{υ ρ}

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α^{ν' ρρ} Α λλη λῶ
ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{υ ρ (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α^{ν' ρρ} Α λλη

λϝ ϝ ι̇ ι̇ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ἧ Πα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω

Τ οισ ε ρη μι κοις α παν στος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ορη των σων υψωσας με νομων ^Δ α

ρε ταις εκ λαμπρνον ο Θεος ι να υ μνω σε ^π 9

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον

με φρου ρησον ^Δ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

ας ^π 9

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων ^χ

αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται ^Δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω ^π 9

Ἀντίφωνον Γ΄

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ^Δ ευ φρανθη μου το πνευ μα

συ γχαι ρει η καρ δι α ^π 9

Επι οίκον Δαβὶδ φόβος με γὰς ἐκεῖ γὰρ
θρόνων ἐκτεθέντων κριθηήσονται ἀπασί
αἰφυλαί τῆς γῆς καὶ γλωσσαι

Χ Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύ
ματι καὶ νῦν καὶ αἰκαί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι τιμὴν προσκυνήσιν δοξάν
καὶ κράτος ὡς Πατρὶ τε ἀξίον καὶ τῷ Υἱῷ ὡδὲ προ
σφerein μονας γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῆ φυῦσει ἀλλ
οὐ προσωποῖς

Τὸ Προκείμενον.

Νυνάναστησώμαι λέγει Κύριος θεσωμαι
ἐν σωτηρίῳ παρησία σομαι ἐν αὐτῷ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυνάναστησώμαι λέγει Κύριος θεσωμαι
ἐν σωτηρίῳ παρησία σομαι ἐν αὐτῷ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N
Δ
δ
 υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος Δ
δ θη σομαι εν
 Σω τη ρι ωπαρρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω π
ρ
* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π
ε
 α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π
ε
 α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α
Δ
δ
 ι νε σα α τω πνο η η η ζ'
 πα σα τον
χ
 Κυ ρι ο ο ον Δ
δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδ ε ς γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα

και αι τα κυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Mη αποριψης με απο τω προσωπσσ και
το Πνευμα σσ το αγιον μη αντα νελης απ ε

μδ

Aποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι η γεμο νικω στη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επι στρεψσι

Pυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μδ αγαλλια σε ται η γλωσσα μδ την
δι και ο σννησσ

Kυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγει την αινεσιν σσ

Oτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^θ

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ χ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠδὴ Νη ρ

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^θ και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ^ν ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μθ προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οθ να ον φε ρων τθ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω οθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τθς αι ω νας

των αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βθς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μθ

Τ α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το

ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο

Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς ἑορτῆς

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιούχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγῆ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσεῖ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.**

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτώμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν· ἦν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ, μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Δόξα.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, οἴκτειρον καμέ, ταπεινώσει τὴν ζωὴν, νῦν διεξάγοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα, Δέσποινα, ἀνατίθηναι πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

**Καὶ τῆς ἑορτῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλίζειται.**

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (δίς)

Δόξα.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεῶν τῷ γήρα, ἀνειμέναι καὶ κνήμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν, σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυφοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον,

τῆς κακίας φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπεινώσις πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος, κατανούξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας στεναγμῶ, κλαυθμῶ τε καὶ προσευχῆ, ὅπως σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Δόξα.

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινὴν τε, καὶ τῦφον τὸν βδελυκτόν, καὶ τὴν κακίστην Θεῶ Φαρισαίου, ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν σοὶ τῇ μόνη προσφυγῇ, πεποιθῶς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἀγνή, πάσης βλάβης δυσχερῶν ρυόμενος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος γ'. Τὸ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε. **(δίς)**

Δόξα.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθῶσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Καὶ νῦν.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα

νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι·*Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό· Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δειλαῖον Φαρισαῖον, μεγαλορῶρημονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλὰ, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράζωμεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμὲ ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεῶν, μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· * Ἰλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλαχτε.

Ἔτερον. ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ

προσπέσωμεν, ἀμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη, θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεςιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνίᾳ, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδὲμ τῇ θαυμαστῇ· ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ἀγάθης τῆς ἐν Κατάνη τῆς Σικελίας μαρτυρησάσης. (†251)

Στίχ. Χαίρει, σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.

Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνεν εἶδος ἀρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κατάνης τῆς κατὰ Σικελίαν, ὥρα σώματος καὶ ἀφθορία, καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα, καὶ πλούτῳ κομῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, Κυντιανῶ τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον μὲν δίδοται Ἀφροδισία τινὶ ἀπίστῳ γυναικί, τοῦ μετατεθῆναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης εἶχετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτεται, ὃν ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέστησεν ὑγιῆ. Εἶτα ἐπ' ὀστράκων σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται· καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Λέγεται μὲν τοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος πλάκα ἐπεκόμισεν, ἐγγεγραμμένην οὕτως. Νοῦς ὁσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τρικόγχῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ τῆς Ἀντιοχείας. (~†421)

Στίχ. Στενὴν ὀδεύσας Θεοδόσιος τρίβον,
Τὴν εὐρύχωρον τῆς Ἐδὲμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περιφανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει, νάπην τινὰ εὐρών, ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ὠκοδόμησεν. Ἐνθα νηστείας, καὶ ἀγρυπνίας, καὶ χαμευνίας ἦν σχολάζων, ἔνδυμα ἔχων τρίχινον· ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ φορτίον ἔφερε ἐν τε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς χερσί. Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτός τε καὶ παρρησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκμου ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Οὕτω δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλικίον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι. Παρεγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλικίων χώραν. Ἐνθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†970)

Στίχ. Εὐκτοῦ τέλους ἔτυχες, ποιμὴν Κυρίου,
Φερωνυμήσας πράγμασι, θεηγόρε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Σικελοῦ, ἔτι δὲ καὶ Χριστοφόρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ Μακαρίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. (†995)

Στίχ. Σάββας Σικελὸς σὺν πατρὶ Χριστοφόρῳ,
Καὶ τῷ ἀδελφῷ Μακαρίῳ τιμᾶται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀγρικόλα (Agricola), 11ου ἐπισκόπου Τουνγρόρου (Tungrorum, Tongres) ἐν Βελγίῳ. (†420)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀβίτου (Avitus), ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (†520)

Στίχ. Ἀληθοῦς ζωῆς Χριστοῦ πεπληρωμένος,
Ἄβιτος ἐζώωσεν πολλοὺς ἐκ πλάνης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Γενουίνου (Genuinus, Ingenuinus), 2ου ἐπισκόπου Σαβιόνας (Sabiona, Säben) ἐν νοτίῳ Τυρόλῳ. (~†605)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βερτούλφου (Bertulf), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου βενεδικτίνων Ῥέντης (Renty) ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†705)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰνδράκτου (Indract) τοῦ προσκυνητοῦ, τιμωμένου ἐν τῷ ἀββαείῳ Γλαστονβουρίας (Glastonbury) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†710)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μοδέστου, ἀποστόλου καὶ χωρεπισκόπου Καρινθίας (Carinthia) ἐν νοτίῳ Αὐστρίᾳ. (~†722)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βοδοάλδου (Vodoaldus, Voel), τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας, ἐρημίτου πλησίον τῆς Σοῖσσόνης (Soissons) ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (~†725)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλβουίνου (Albuinus), ἐπισκόπου Σαβιόνας (Sabiona, Säben) ἐν νοτίῳ Τυρόλῳ. (~†1005)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀδελαΐδος (Adelheidis), ἡγουμένης τοῦ ὁμωνύμου κοινοβίου Φίλιχ (Vilich) ἐν Βόννη τῆς Γερμανίας. (~†1015)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Ἀγάθης Χιλδεγάρδης (Agatha Hildegard), συζύγου τοῦ κόμητος τῆς Καρινθίας ἐν νοτίῳ Αὐστρίᾳ. (†1024)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου (Rosca), μητροπολίτου Μολδαβίας. (†1570)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, ἐπισκόπου Τσερνιγῶβ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1696)

Στίχ. Δῶρον Θεοδόσιος παρὰ Κυρίου,
Τῷ Τσερνιγὸβ δέδοται θαυμάτων πλήρης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀντωνίου τοῦ Ἀθηναίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ξίφει τελειωθέντος. (†1774)

Στίχ. Σφαγεῖς ὁ Ἀντώνιος ὡσπερ ἡ οἷς,
Χριστῷ παρέστη ἀκολουθῶν ὡς οἷς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, Συναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Μητέρων τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννης καὶ Ἀνθούσης.

Στίχ. Τίς, φησί, γυνή ἐστι, σοφός, ἀνδρεία;
Ἴδε, λέγομεν, Ἐμμέλεια ὁσία.

Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλὸς γόνος,
καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Νουθεσίαις σου ἔδειξας Χρυσόστομον
ἄνθος Ἐκκλησίας εὐῶδες, Ἀνθοῦσα.

Τριάς Μητέρων Ἱεραρχῶν Ἁγίων,
Θεῖαν Τριάδα πρεσβεύετε σὺν τούτοις.

Μητέρες σήμερον τριῶν Ἱεραρχῶν γεραίρονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ παραβολῆς μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Φαρισαῖζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου,
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινοὺς δεκτέον.

Ἔτεροι εἰς τὸ Τριῶδιον.

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,

Τριῶδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων πάντων, μεγαλοργῶν σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

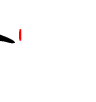
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ α'

X ερ σον α βυ σο το κον πε δον η λι ος ε πε

Πα πο λευσε πο τε ω σει **Γα** τειχοςγαρ ε πα γη ε κα

Πα τε ρω θεν υ δωρ λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
 ντι και θε α ρε φωωσ μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
 ρι ι ω εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α ςαι

ὠδὴ γ'

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
 πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
 κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
 αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Ε κα λυψενου ρα νης η α ρε τη σς Χρι στε
 της κι βω του γαρ προ ελ θων τς α γι ασ μα
 τος σς της α φθο ς Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σς ωφ θηςωσ βρε ε φος α γκα λο φο
 ς με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ωσ

ὠδὴ ε΄

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
δο ρυ φο ο ρα με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
γω προ γαρ ει δον σω μα τα με νον θε ον φω
τος α α νε σπε ρα και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
ντα

ὠδὴ ς΄

Ε βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε ε σ
βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ

ὠδὴ ζ΄

Σ ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
σα ντα θε ον λο γον υ μνα μεν ευ σε βως
με λω δα εν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο

των πατερεων ημων

ὠδὴ ἡ

Αι ν̄ μεν ευ λο γ̄ μεν προ σκυ ν̄ μεν τον Κυ

ρι ον ῡ μ̄ ν̄ τ̄ ε̄ ς και ῡ περ ῡ ψ̄ ν̄ τ̄ ε̄ ς αῡ τον εις τ̄ ε̄ ς

αι ω̄ ω̄ ν̄ ᾱ ς

Ᾱ στε κτω̄ πῡ ρῑ ῑ ε̄ νω̄ θε̄ ν̄ τε̄ ς οῑ θε̄

ο̄ σε̄ β̄ εῑ ᾱ προ̄ ε̄ στω̄ τε̄ ς νε̄ ᾱ ν̄ ῑ αῑ τη̄

φλο̄ γῑ δε̄ μη̄ λω̄ β̄ η̄ θ̄ εν̄ τε̄ ς θ̄ εῑ ον̄ ῡ μ̄ νο̄ ον̄ ε̄

με̄ ε̄ λ̄ πον̄ εῡ λο̄ γ̄ εῑ τε̄ παν̄ τᾱ ᾱ τᾱ ε̄ ρ̄ γ̄ ᾱ Κῡ ρῑ ῑ

οῡ τον̄ Κῡ ρῑ ο̄ ο̄ ο̄ ον̄

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Με̄ γ̄ ᾱ λῡ ν̄ εῑ η̄ ψῡ χ̄ η̄ μ̄ τον̄ Κῡ ρῑ ον̄ καῑ

η̄ γ̄ αλ̄ λῑ ᾱ σε̄ το̄ πνεῡ μᾱ μ̄ ε̄ πῑ τω̄ Θε̄ ω̄ ω̄

τω̄ Σω̄ ω̄ τη̄ ρῑ ῑ μ̄

Τ̄ η̄ ν̄ τῑ μῑ ω̄ τε̄ ρ̄ αν̄ των̄ Χ̄ ε̄ ρ̄ β̄ ῑ μ̄ καῑ εν̄ δο̄

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δλ ης αυ τς ι δου γαρ α πο τς νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς με νοις αυ τον

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^u και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ^u την α δι α
φθο ο ο ρωσ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^u την ον
τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^u

4

χ **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^u και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ^u την α δι α
φθο ο ο ρωσ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^u την ον
τωσ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^u

5

χ **K**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψωσε
τα πει νς^u πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων^u
και πλσ^u τεν τας ε ξα πε στειλε κε νς^u

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^{u q} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{u q} την α δι α
 φθο ο ο ρως^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^{Γα} την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γ 22}

6

^χ **A** ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ μνη
 σθη ναι ε λε ρς^{u q} κα θως ε λα λη σε προς τς πα
 τε ρας η μων^{u q} τω Α βρα αμ^χ και τω σπε ρμα τι αυ τσ
 ε ως αι ω ω νος^{π q}

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ^{u q} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{u q} την α δι α
 φθο ο ο ρως^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν^{Γα} την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γ 22}

ὠδὴ θ'

H^{Γα} ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις^{Γ 22} πα
 αν των των χρι στι α α νω^{Γ 22} σκε πε φρσ ρει

φυ υ λα ατ τε ε ε τϑ ςς ελ πι ζον τα

ας ει εις σε

Ε ν νο ο μϑ σκι α και γραμμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι ζοι παν αρσεν το

την μητρανδι α νοι γον α γι ον θε ω δι ο πρω

το το κον λο γον Πα τρος α ναρχϑ γι ον

πρω το το κϑ μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα

λυ νο με ε ε εν

Η ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φϑ ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϑ ςς ελ

πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε ν νο ο μϑ σκι α α και γρα α αμ μα τι

ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι σοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
 Θε ε ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χη γι υι
 υι ο ο ον πρω το ο ο το κη με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϷ Δ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι Ϸ

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Α'.

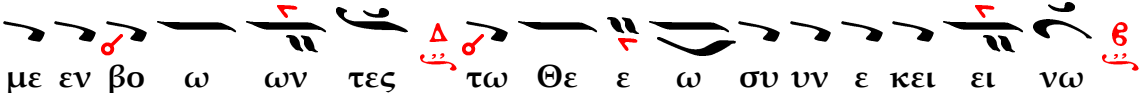
Ἦχος Ϸ Βου - Ϸ

Τοις Μαθηταισιν ἐλθωμεν Δ εν ορει
 Γαλιλαιας Ϸ πιστει Χριστον θεαασα
 σθαι Δ λεγοντα εεξσι ι αν Ϸ λαβειντων ανωω
 και κατω Δ μαθωμεν πως διδασκει Ϸ βα
 πτιζειν ει εις το ονομα Ϸ Παατρος εεθνη
 παντα και τϷ Υι Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Δ και Αγι
 Ϸ Πνευματος και αισινειειναι Ϸ τοις μυσταις ω
 ως υπεεσχετο Δ εωστης συυντελειειας Ϸ

Του Τριωδίου.

Τοις Μαθηταις συνελθωμεν. Ἦχος Ϸ Δι - Ϸ

Υψηγορι ανφυγωμεν Δ Φαριι
 σαι Ϸ Ϸ κακιιστην Ϸ ταπεινωσιν δεμαα
 θωμεν Δ τϷ Τεελω νϷ Ϸ αριιστην Ϸ ινυψωθω

 με εν βο ω ων τες τω Θε ε ω συ υν ε κει ει νω

 ι λα σθη τι ι τοις δε υλοις σου ο τε εκ θεις ε εκ

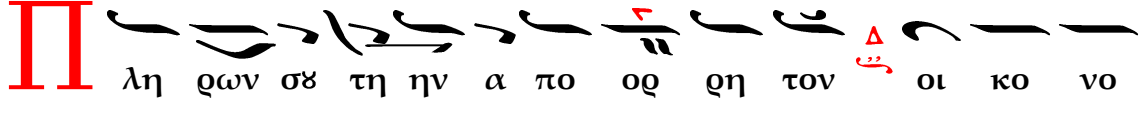
 Παρθε ε νε Χρι στε Σω τη η η η ηρ ε κσ σι

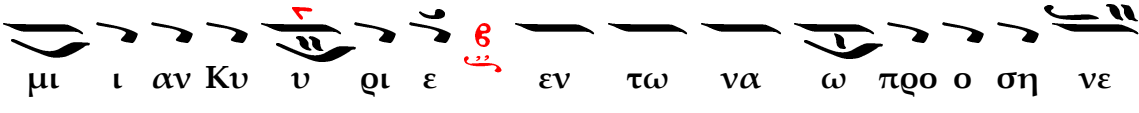
 ως και Στα αυ ρον υ υ πο μει ει νας συ νη γει ρα ας

 τον κο ο σμον σου θε ι ι κη δυ υ ναστει ει α

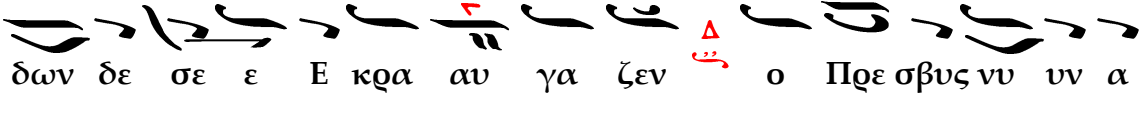
Τῆς Ἑορτῆς.

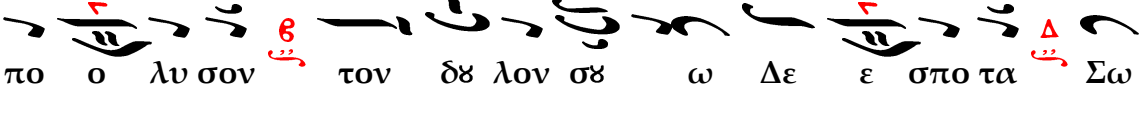
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

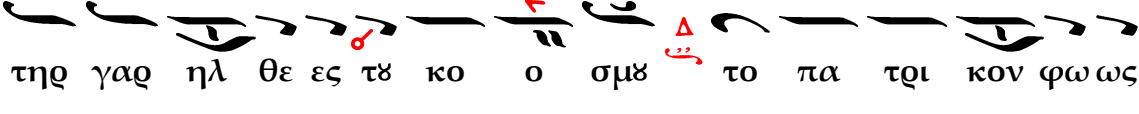
Π

 λη ρων σου τη ην α πο ορ ρη τον οι κο νο

 μι ι αν Κυ υ ρι ε εν τω να ω προ ο ση νε

 ε ε χθης υ πο Μη τρος α α πειρα αν δεσ ι

 δων δε σε ε Εκρα αυ γα ζεν ο Πρε σβυς νυ υν α

 πο ο λυ σον τον δε λον σου ω δε ε σπο τα Σω

 τηρ γαρ ηλ θε ες τε κο ο σμη το πα τρι κον φωως

 Χρι στε ε μου

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π

 α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τ8
9

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α
α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι
της δυ να με ε ε ως α α αυ

τϛ
π ρ

Ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταρ γη η σασ και α να στας ε εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τϛ
π ρ

Ο τον Α δην σκυ λε ευ σασ και τον αν θρω πον α

να στη σασ τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω στον η μας εν κα θα ρα α καρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ειν σε

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πααρθε ενου και αχωριστος υπηρχεστω
 ωω Πααατρι επαθεσ ανθρωπος και
 εκουσι ως υπειεινας σταυρον ανεστης
 εκ του ουτα αφου ως εκ πασταςδος προοοο
 εεε ελθων ινα σωσης τον κοοοσμον Κυ
 ρι ι εδοοοξαααα σοι

Και του Τριωδίου, ιδιόμελα δ΄.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν χορ

δαιαιαισ καιαιορ γαααανω

Μη προσευξω με εθαφαισα ικωως α
 δελφοι ο γαρ υψωνε αυτον ταπειεινω
 θη η η η σε ε ε ε ται ταπεινωθωμενε ναν
 τιον τθ Θε σ σ τε ελω νι ι κως διανησται
 ασκρααααζοοοοντες ιλασθητι η
 μιν ο Θε ος τοιουσ αμααααρτωωωωλωις

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος

και τε λω νησ τη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο

με ε ε νο ος προ σηλ θον σοι τω μο ο ο

νω ω δε σπο ο ο τη αλλ ο μεν καυ χη σα με ε

νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ο δε μη φθε γξα

με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε

ε ων εν τς ς τοις τοι οισ τε να αγ μοις στη ρι ξον με

Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος ἰ̇ Γα ϕ

^{Γα}
 Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μη υ ψω

θη τω η χει ρς μη ε πι λα θη των πε νη η η των

ς ς εις τε ε ε λο ος

Τ^{Νη} ου τε λω νς και τς φα ρι σαι ς το δι α α

α φο ρον ε πι γνς ς ς ς σα α ψυ χη η

η μὲν ἔμελλεν μισησοντην ὑπερηφάνων

φωωνήν τε δεζήλωσον τηνεκατανοουκτοον

εεεε ευχηην και βοοηηηησον

ο θεος ιλααασθητι μοι οτωαα

μαρωλω και ελεεεεησο οον μεε

Εξομολογησομαι σοι Κυριεν ο

ληκαρδιαμ διηγησομαι παντα τα θυμαα

ασιαασασ

Του φαρσαιου τηνεμεγαλαυχον φωωνηην

πιστοι μιισησωωωμεεν τεδε

τελωωωωνε τηνεκατανοουου

κτον ευχηνζηηλωωσωωωωμεν μητααυψη

λαααφροονε εντες αλλεαυτες τα

ααπειεινε εντες ενκατανοξειεικραααξω

ωωωωμεεν ο θεος ιλασθητι

ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι αι η η μων

Τῇ Κυριακῇ Τελώνου κ' Φαρισαίου, εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

ᾠχος πλὴν η ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ αις εξ ε ε ε ερ γων κα αυ χη σε σι

Φα ρι σαι ον δι και ου ντα ε α αυ τον κα

τε ε κρι νας Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε και Τε λω ω ω

ω ω ω νην με τρι ο πα θη η η η

σα α α α ντα και στε να α αγ μοις ι λα

σμο ο ο ο ο ο ο ον αι τδ ς ς ς αι

τδ ς ς ς με νον ε δι ι και αι αι αι αι

ω ω ω ω σας ου γαρ προ ο σι ε ε σαι τδς

υ ψη λο ο ο φρο νας λο ο γι ι ι σμ ς και

τας συν τε τριμ με νας κα αρ δι ι ι ας ουκ ε ε ε

ε ξ θ θε ε νει εις δι ο ο ο ο ο και η η
 μεις σοι οι προ ο ο σπι ι πτω ω ω μεν εν
 τα πει νω ω ω ω ω ω σει τω πα θο ο ο ο
 ο ον τι δι ι ι ι η η η η μας πα
 ρα α α α σχη τη ην α α α α α α α
 φε ε λε ε την α α φε ε ε σιν και το με
 ε γα ε ε ε ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

σοσ ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α
μαρτιας του κοοσμου

Προσ δε ξαιτην δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δε ξιωνων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συειμονος Αγιος συειειμονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοοξαν Θεου Πα
τρος Αμην

Καθεκααστηνημεραν ευλογησω σε και
αινεσω το ονομα σου εις τον αιωωνα και
εις τον αιωωνα του αιωωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα
ταν τη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατε
ρων ημων και αινετο ο ον και δεδοξαμε
ενον το ονομα σου εις τους αιωωνας Αμη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας ^Δκα

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π9

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^π9 δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π9 (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π9

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δ9

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου ^π9

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δεν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως ^π9

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ^ΔΑ γι ος ο Θε ος ^ΔΑ γι ος

Ι σχυ ρος ^ΔΑ γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας ^π9

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Δ

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας π

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ

α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της

ζω ης ημων π κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον Δ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

ε ο ο ο ος π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\delta}{\rho}$ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον $\overset{\nu}{\rho}$

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον $\overset{\theta}{\gamma}$

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον $\overset{\Delta}{\rho}$

Κυ ρι ε Ε λε η σον $\overset{\rho}{\omega}$

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον $\overset{\pi}{\rho}$

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον $\overset{\nu}{\rho}$

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

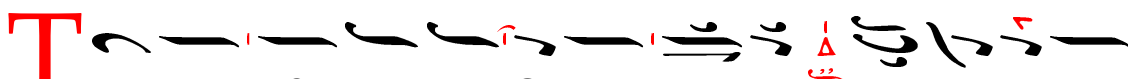
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

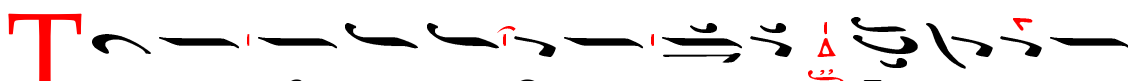
ᾠχος $\overset{\omega}{\rho}$ Δι $\overset{\theta}{\rho}$

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου $\overset{\Delta}{\rho}$ Σω τε ε ερ

σω σον η μας $\overset{\Delta}{\rho}$

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου $\overset{\Delta}{\rho}$ Σω τε ε ερ

σω σον η μας $\overset{\Delta}{\rho}$

Στίχ. γ'. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ,
τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τδ δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον
τας σοι αλ λη λδ ς ι α

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἔνεκεν
ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τδ δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον
τας σοι αλ λη λδ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου
πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον
τας σοι αλ λη λς ς ι α

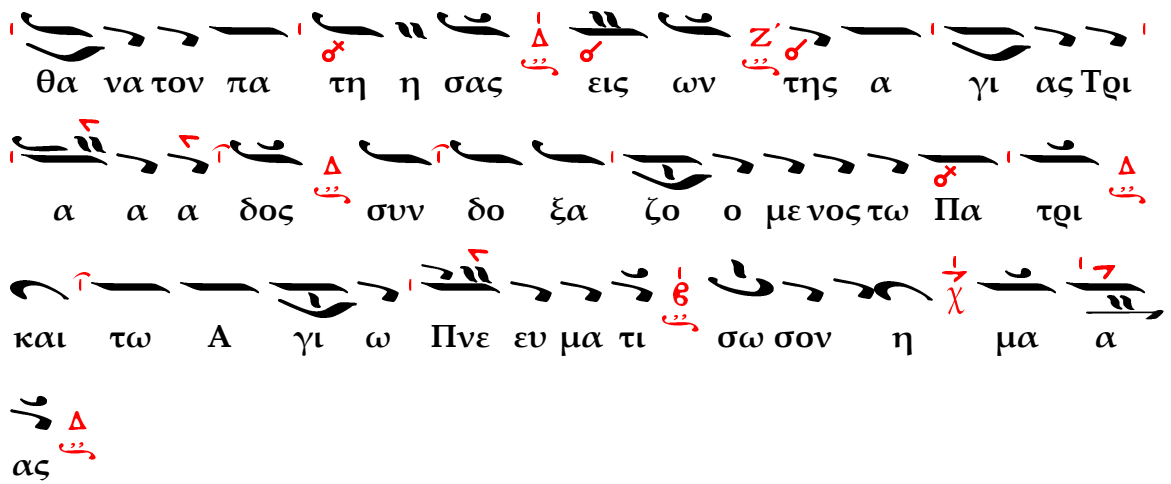
Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος
εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α
γκα λαις τς δι και ς Συ με ων βα στα χθεις ψα λλον
τας σοι αλ λη λς ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

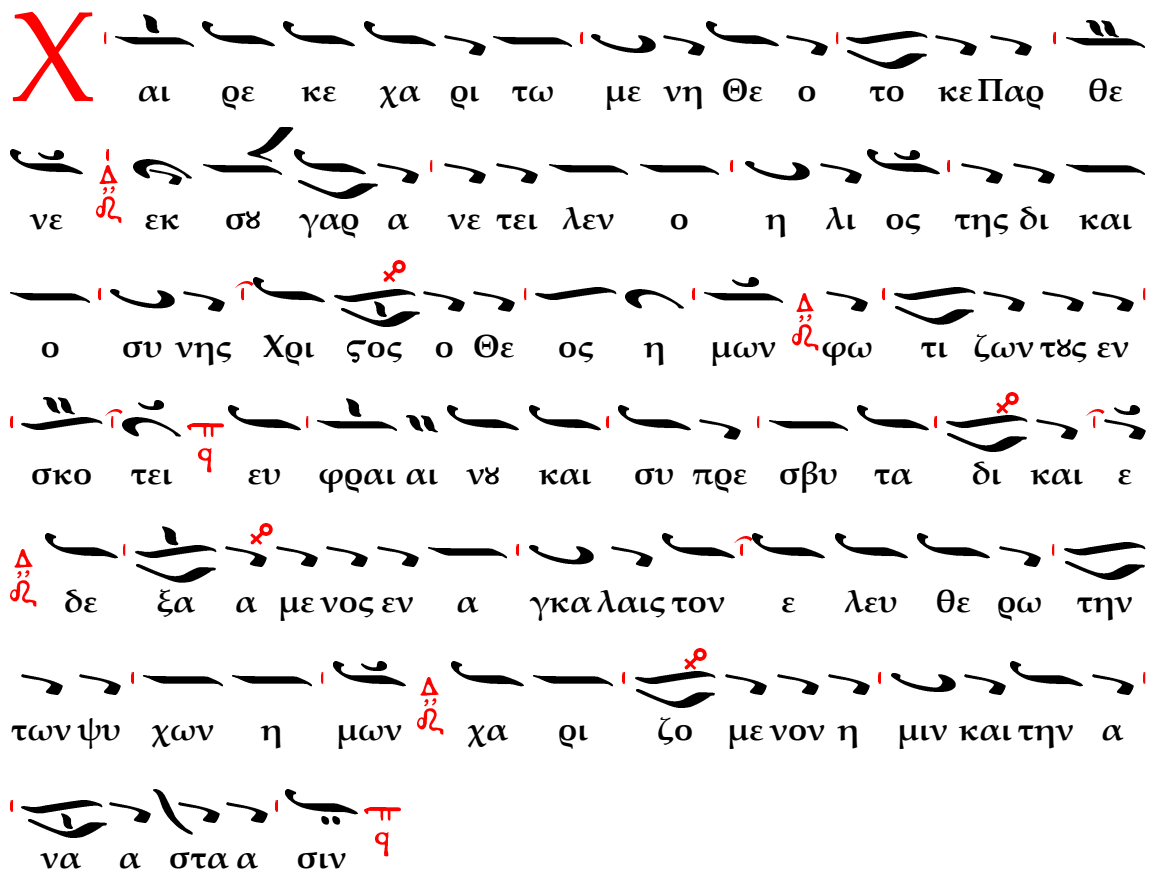
Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. (μδ' 11)

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

τὸ τέλος: α να α στα α σι ι ι ι ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λα αν θρωω πε π ₉

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

X αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
νε Δ ₉ εκ σθ γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι ζος ο Θε ος η μων Δ ₉ φω τι ζων τες εν
σκο τει π ₉ ευ φραι αι νθ και συ πρε σβυ τα δι και ε Δ ₉
δε ξα α μενος εν α γκα λαι στον ε λευ θε ρω την των
ψυ χων η μων Δ ₉ χα ρι ζο μενον η μιν και την α να
α στα α σιν π ₉

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{2}{9}$ Δι - θ

M νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ ₉ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τθ Κυ ρι ς
Προ οδρο με ϵ ₉ α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ₉ ο τι και εν ρει

θροισ βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τσ κο ο ο σμσ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Αγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον σου να
θλον τον πανευκλη Ιεραρχην και Περγαα μη
τον προεδρον τιμησωμεν Αντιπανοιπιστοι ως
ταχιστον και μεγαλυατρον της δεινης ο
δοντων νοοσθ και προς αυτον αποψηχης βοη
σωμεν δοξατω σε δοξασαντι Χριστω δοξα
τω σε εστεφανωσαντι δοξατω ε νεργα
ντι διασπασιν ιααμαατα

Αὐτόμελον.

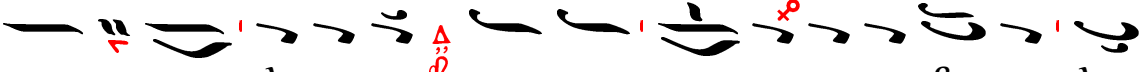

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

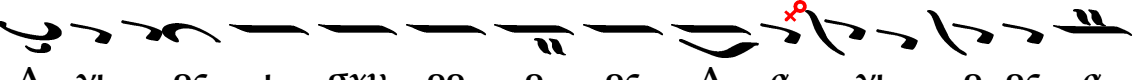
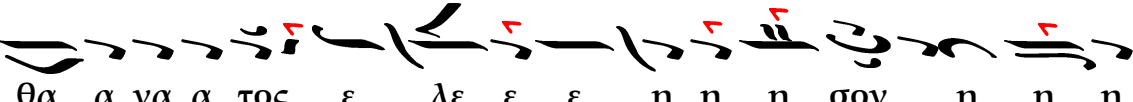

ᾠχος 4 Πα ρ

Ομητραν παρθενικην αγιασας τω το
κω σου και χειρας του Συμεων ευλογηησας
επρεπε προφθασας και νυν εσωσας ημας Χριστε
εοθεος αλλειρη ηνευσον εν πολεμοις

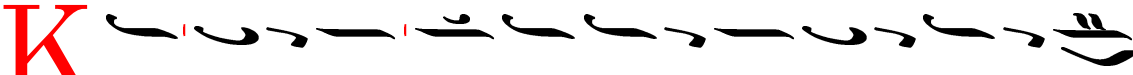
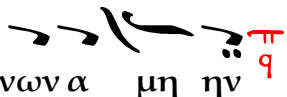

 το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις

 ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω πο

 ο ο ος

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος

 ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α

 τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

 Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

 θα α να α τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η

 μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε
ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
μι ι ι ις

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο
ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι σχυ υ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος

Κε Α θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ α λιε ε **Κε** Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

E^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α α α ας

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα ρ

N^{Πα} ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

γα α α μισ

A ^{Πα} α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ο ος

A ^{Πα} α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ο ος

A ^{Πα} α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α χαα α α

α Α α θα α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α

α α α να α α α λιε ε Α α θα α α α

α α να ²⁾ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

³⁾ ος

Ε λιε ε ε ε ε η η η η η η η η η η η η η

η η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η μα α α

α α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον να α λιε α α θα α α α να

α το ο ος **Ε** λιε ε ε ε ε ε ε ε

κλπ.
η

2) Καί οὕτω: να το ο ο ο ος **Ε** λιε ε ε ε ε ε

κλπ.
ε ε η

3) ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἧγουν κράτημα εἰς ἦχον ς̣̣.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

Ε λιε ε ε ε ε η η η η η η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο η η μα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηنيῶ, ἰζ' Αὐγ. , βκ´ , ἀντεγράφη ἐνταῦθα δ' Μαΐου , βκα´ , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω

Ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ε εμ τε

ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε

ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε

ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε

ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε

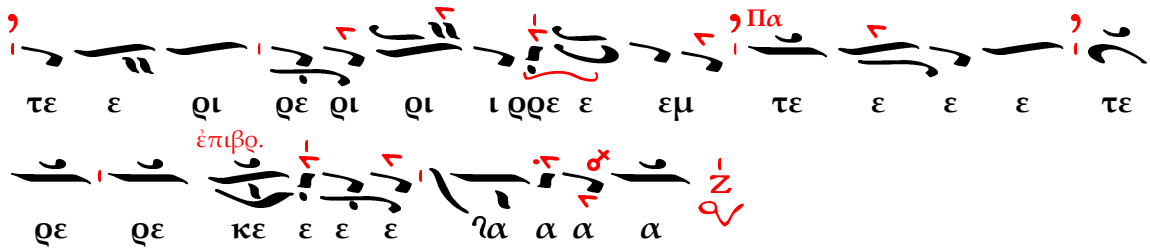
ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ

τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρε

ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε εμ τε ε ε ρε ρε

ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρε ρε ε ε εμ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

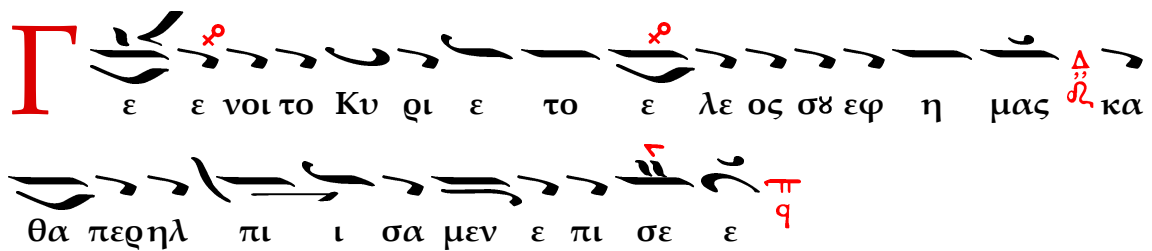
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ΄ 22)

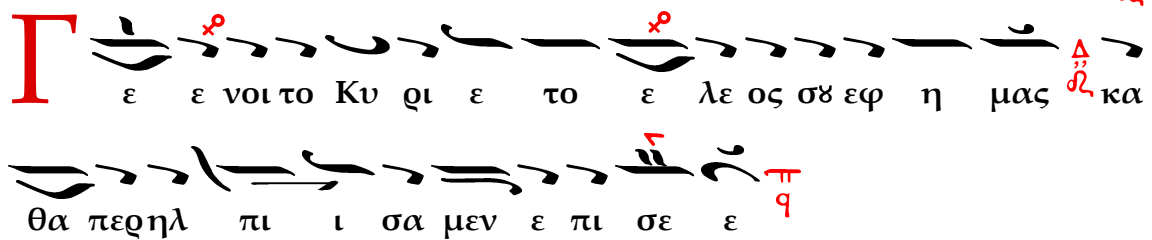
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ΄ 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

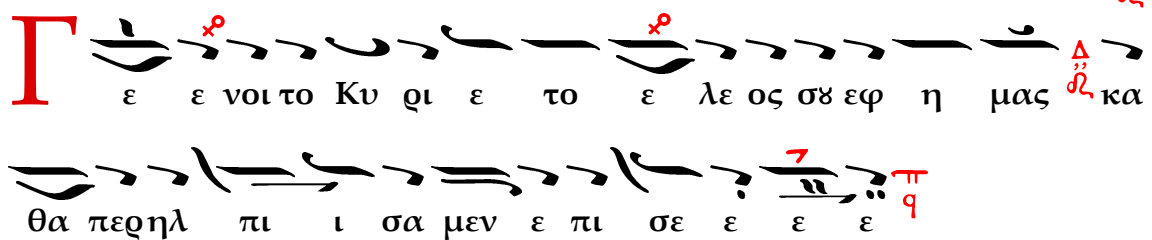
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. $\frac{4}{9}$

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. $\frac{4}{9}$

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

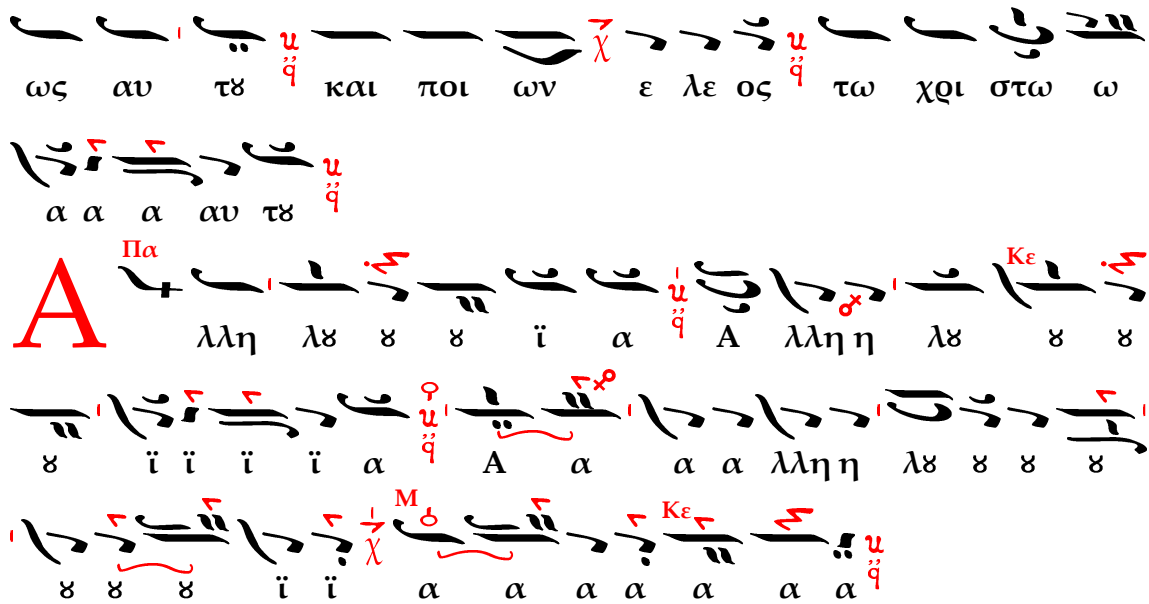
(Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς ιζ΄).

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Χ **Ο** Θε ος ο δι δϑς εκ δι κη σεις ε μοι και
 υ πο τα ξαςλα ϑ ϑ ϑ ϑς υπ ε ε ε με
Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Χ **Μ**ε γα λυ νων τας σω τη ρι ας τϑ βα σι λε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

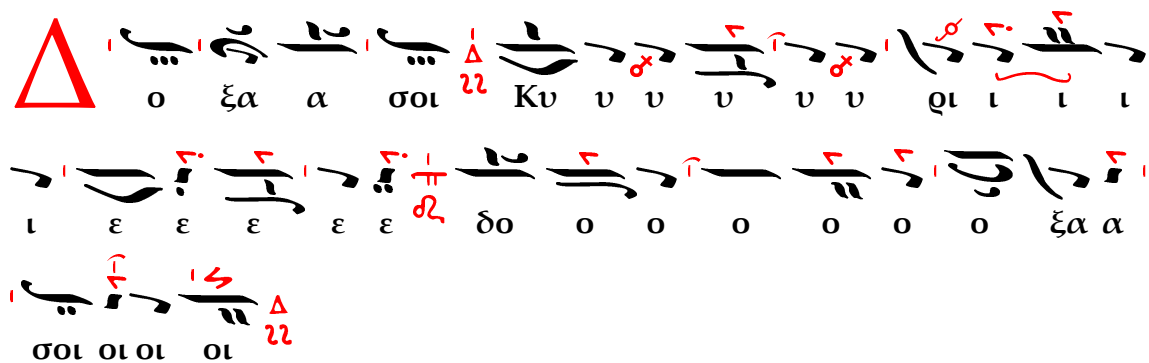
Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ

(παραβολὴ τελώνου καὶ φαρισαίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ (ιη' 10-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἦχος ἰβ' Δι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Δευτέρᾳ.

ᾠχος 4 Πα φ

Ο ^{Πα} ι ^Μ τα ^{Νη} α α α α α α α α α α α
^{Ζω} ^Μ ^{Πα}
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
^{Δι} ^{Πα}
 ρου βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ σι ι ι
^{Πα} ^{Δι}
 ι ι ι κω ω ω ει κο νι ι ι ι ι ι
^{Πα} ^{Δι}
 ι ι ι ι ζο ο ο ο ον τες και αι αι αι τη
^{Δι} ^{Πα}
 η η η η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι
^{Δι} ^{Πα} ^{Δι} ^{Δι}
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι
^{Κε}
 α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα}
 α α α α α τρι α α α δι ι ι ι ι ι ι
^{Πα} ^{Δι}
 ι τον τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ
^{Πα} ^{Δι}
 μνο ο ον προ σα α α α α α δο ο ο ο ον
^Μ ^{Πα}
 τε ε ε ες πα α σα αν την βι ω ω τι ι
^{Πα}
 ι ι ι ι ι ι βι ω τι ι κη η η η η η η
^{Ζω} ^{Πα}
 η ην α πο θω ω ω με θα α με ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι με ριμναν

Ω Πα ω ως το ο ο ο ο ο ο ον Βα

α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

α α α α α γα α α α α α α Των ο ο λων

Πα υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

με ε ε ε ε νοι

Τ Πα Κε αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ω

ω ω ω ως δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον

τα α α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε

σιν Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α

α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὰς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἀδεία τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϷ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϷ Κυ υ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 9}

Π ^{Δι} α ρα α σχϷ Κυ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϷ Κυ ρι ε ₂₂

Π ^{Πα} α ρα α α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} _{Δ 9} μϷ Κυ ρι ος ₉ ςε ρε ε ω μα α α μϷ _{Δ 9} και ^{Πα}

κα τα φυ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ ψη ης

μϛ

Α ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{Δι} Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Πα ^Μ και κα α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι

ρυ υ υ υ ψη η η η ης μϛ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}

^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α

χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^{Δι} θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^Π ⁹

Κ^{Πα} αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος οϛ ^{Δι} ⁹

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^{Δι} ⁹

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Μ ^{Πα} ^Π ⁹

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^{Δι} ^{Δι} πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη ης οϛ ^Π ⁹ ω σα αν να α εν τοις υ ψι

ι ζοις ^{Δι} ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι} ^{Δι} ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις ^Π ⁹

Α^Μ α μην ^Π ⁹

Α^Μ α α α μη η η η η η η ην ^{Πα} ^Π ⁹

^{Πα}
Σ ε υ μ ν ς ς ς ς ς μεν σε
 Ευ λο γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι
 στ ς ς μεν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο
 με θα α σθ ^{Δι} ο Θε ε ο ος η η μων ^{Πα}

Νυν σε υμνοῦμεν, Κύριε, και σε παρακαλοῦμεν
 σήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ᾨ πς', συνεπληρώθησαν και ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου , τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

^{Πα}
A ξι ο ν ε σι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω ω ς ^{Δι}
 μα κα ρι ι ζει ν σε ε την Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ο ν ^{Δι} την α ει μα κα α ρι ι
 ς ο ν και πα α να μ ω ω ω ω μη η η η η τον ^{Δι}
^{Πα}
 και μη τε ε ρ α του Θε ε ου ου η η μ ω ω
 ω ω ν ^{Δι} την τι μι ω τε ε ρ α ν τ ω ω ω ν Χ ε
 ρ ς βι ι μ και ε εν δο ο ξ ο ο τε ε ε ε
^{Πα}
 ρ αν ^{Δι} α συ γ κ ρι ι ι ι τω ς τω ω ν Σε ε ρ α α

φι ι ι ι μ την α δι α φθο ο ο ρως Θε
 ον Λο ο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σα α α
 αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο
 κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος , α ϧ πδ ' , Ιανουαρίου χγ ' , έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη , α ϧ γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , έν τῆ ημέρα τών κατὰ κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Άξιον έστίν, παρ' έμοϋ Ιωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♪ Πα ϕ

A ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ρα α α τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ
 ϛ ϛ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω
 τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρϛ ϛ βι ι μ

και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο
 ο γο ο ο τε ε ε κϋ ϋ ϋ ϋ σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

(χθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', I.A.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σους ύμνουϊντας φύλαττε τούς έν Άμερικη.

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

A ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την α α
 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε
 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ρααν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μι
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ο ν

την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε ε ϛ
 ϛ ϛ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρϛ ϛ ϛ βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α
 φμι την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν την
 ο ον τως Θε ο το ο κοον σε με γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ ρι ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ων
 ε εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου υ ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου
 των ου ου ου ου ρα α νω ω ω ων α λιε ε
 ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε
 ρα α λιε λιε ρα α α λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε ε λιε ρα
 ρα λιε ε ε ε λιε ρα α α λιε ε λιε ρα
 λιε ε ε λιε ρα α α λιε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε

ρα α λε ρα α ρα τε ε λε ρα τε ε ε λε ρα
 α α λε ε λε ρα α λε λε ρα λε ρα α λε
 ρα α α ρα λε ε Αλ λη λου ου ου ου ι α
 α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ος

 Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

 λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

E ἰ η το ο νο μα Κυ ρι ᾰ ευ λο γη με

 νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ᾰ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

 τᾰ αι ω ω νο ο ος